

הי, אג!

- תגידי, שמיניסטית- מה את באולפנה? לקוחה או שותפה?
- אני? אני בסך הכל תלמידה...
- לא, לא... תקשיבי לסקופ רציני: העולם כולו מתחלק לשניים- שותפים ולקוחות. זה מבט חיים אחר לגמרי..
- נשמע מעניין... מה ההבדל בין שותף ללקוח?

אוקי", sk הוא נחמיל...

אדם הולך לחנות וקונה לעצמו חטיף של חברה מסוימת. אבל החטיף היה מלוח מדי. מה הוא עושה בפעם הבאה? קונה את החטיף מחברה אחרת. אם יבואו ויאמרו לו שהחברה הראשונה נמצאת בקשיים, ויש לעזור לה, ולכן ראוי לקנות את מוצריה, איך הוא ינהג?

אותו אדם יענה, ובצדק, שהוא לא עוסק כרגע במצות צדקה. הוא מעוניין בחטיף טעים, והוא קונה מהחברה שנותנת לו את הטוב ביותר בשבילו. הגיוני, לא?

אך כיצד ינהג עובד של החברה אם יתברר לו שהחטיף שלהם מלוח יותר מדי? הוא בוודאי יבדוק את הסיבה לכך, ינסה לתקן, יערוך סקרים על טעמים של הצרכנים וכדומה. העובד בחברה ויותר מכך **השותף** בחברה, אינו עובר לחברה אחרת כאשר המוצר אינו מוצא חן בעיניו, אלא מתקן את המוצר. העובד מרגיש **אחריות על החברה** ורוצה להביא אותה למצב הטוב ביותר.

הלקוח מתעניין **בעצמו** בלבד. מה שטוב לו - הוא קונה. מה שלא טוב - אין הוא קונה. השותף מתעניין בחברה, במפעל, במוצר, ולא בעצמו. זהו הבדל מנטלי משמעותי ביותר.

יש חיים בעולם כלקוחות. כל דבר בעולם הוא מוצר, והאדם עושה רק מה שמתאים לו, טוב ונעים לו. ישנם כאלה, שעבורם אפילו הקב"ה הוא מוצר בסופרמרקט של החיים. אמנם זה מוצר שנמצא באחד המדפים הגבוהים, ויש להתאמץ כדי להגיע אליו, אך עם זאת הוא אחד המוצרים. אדם כזה מאמין בגלל שהאמונה מעניקה שמחת חיים, שלווה ובטחון. אך אם האמונה תיצור לו בעיות וקשיים - הוא יפסיק להאמין. אלו הם חיים שמטרתם היא **ההצלחה האישית**. כך ניתן למצוא חוברת: "איך להצליח בעסקים על פי הקבלה"... העולם כולו, כולל האמונה העמוקה ביותר, היא מוצר שהלקוח צורך אותו כדי להצליח יותר. (אולי לכן הקב"ה מופיע בשטר של הדולר, כדי להוסיף הצלחה לאנשי העסקים האמריקאים...)

אלו הן שתי צורות בהן אנשים ניגשים אל החיים,
ויש לך השלכות בתחומים רבים. רוצות דוגמא?

אוטוטו אתן מתחתנות, אה?! ☺

אדם בונה משפחה. האם הוא לקוח או שותף? יש שאדם בא לבנות את ביתו כי הוא זקוק לדברים - אהבה, ילדים, בית, חברה וכדומה, ומשפחה היא הדרך בה הוא יכול לקבל את מה שהוא מחפש. אם כך - מה יעשה אם ה"מוצר" יהיה "פגום"? או שהוא יתקל בקשיים, במשברים ובהתמודדויות? אם לא יקבל בדיוק את מה שחשב? לקוח הנתקל במוצר פגום - מחליף אותו. אדם שזו גישתו למשפחה, צפוי לתקלות ולקשיים רבים. אולם הניגש לבניין המשפחה כשותף, איננו מחליף את המוצר הפגום אלא מתקן אותו. הוא משקיע עבודה, עמל ולימוד כדי להבין את מקור הבעיה ולפתור אותה.

כך בכל תחום בחיים צריך אדם לשאול את עצמו: האם באתי לכאן כדי לעבוד או כדי להנות? האם החיים הם "אכול כפי יכולתך", או שיש לי פה גם תפקיד של נתינה? ניתן לשער שאנשים רבים יאמרו כי מטרת החיים היא לעבוד ולעמול, אך השאלה מתעוררת ברגעי אמת ובצמתיים מכריעים בחיים. כשנדרש ממני להשקיע, להקריב מעצמי, לקחת אחריות, לתת ולהתמודד גם כשפחות נח לי. לפעמים רק אז מגלה האדם עד כמה יקרים לו ההנאה, התענוג והמימוש העצמי, ועד כמה הם קובעים את תגובותיו ואת התייחסותו לעולם.

אז נחזור רגע לשאלת הפתיחה - מה את באולפנה? לקוחה או שותפה? האם רק "לקוחה", שבאה לקבל מהאולפנה מוצרים שונים - לימודים ותעודות בגרות, מסגרת, ערכים ופעילויות. ואז מתאים לי- אקח, לא מתאים לי- לא אקח? או שאת "שותפה", אשר מרגישה אחריות וחלק מהמקום. שמרגישה שמתוך שותפות עם האולפנה ואכפתיות למה שקורה בה את יכולה לקדם, להעצים, לבנות ולהוסיף?

והאמת שגם כשמינית- האם אני רוצה שנעשה פעילויות כדי שיזכרו שהיינו השכבה הכי שווה, כדי לשים את עצמי במרכז? או שאני רואה כאן שלב של אחריות, שליחות ודרך לקדם, להשפיע, להוסיף טוב?

תראו, זו נקודת מבט שיכולה לשנות חיים, זה לא קל להיות שותף- זה דורש הבנה שאני יוצאת מעצמי, שאני חושבת על הכלל, שאכפת לי, שאני לוקחת אחריות, שיש לי כח בידיים להשפיע, לשנות, לבנות עולמות. אבל התוצאה שווה את זה לגמרי. חיים של שותף הם הרבה יותר משמחים, מספקים, מעניקים כח ומשמעות. הם מזכירים לי שאני חלק ממשוה גדול!

(נערך מתוך מאמר של הרב וייצן)

אם את אולפנה... לקוחה או שותפה?